

RØDOVRE KOMMUNE

ETABLERING AF KOMMUNALE VE-ANLÆG (SOLCELLEANLÆG)

11. OKTOBER 2023 - VER II

INDHOLD

INDLEDNING	3
1 DE JURIDISKE RAMMER	4
1.1 HOVEDREGLER: ELFORSYNINGSLOVENS KRAV OM SELSKABSGØRELSE	4
1.2 UNDTAGELSESBEKENDTGØRELSEN	4
1.3 ANDRE UNDTAGELSESSITUATIONER.....	5
1.3.1 Tredjeparts ejere	5
1.3.2 Lejemål.....	6
1.4 SELSKABSFORMER	6
1.4.1 Energifællesskaber.....	7
1.4.2 Selvejende institutioner	7
1.5 MODREGNINGSREGLERNE - 60/40 BESKATNING	8
1.6 SKATTEPLIGT	8
1.7 EU'S STRATEGI FOR SOLENERGI.....	9
2 PERSPEKTIVERING AF DE JURIDISKE RAMMER.....	10
2.1 ETABLERING AF ET KOMMUNALT VE-SELSKAB	10
2.1.1 Stiftelse og finansiering	10
2.2 DRIFT	11
2.2.1 Elsalg.....	11
2.2.2 Tagleje	11
2.2.3 Administration m.v.	12
2.2.4 Tredjeparts ejer.....	12
2.3 ANVENDELSE AF OVERSKUD.....	12
3 ILLUSTRATIVE EKSEMPLER	13
3.1 ANVENDTE BEREGNINGSFORUDSÆTNINGER	13
3.2 BESPARELSE VED SOLCELLER I KOMMUNALT REGI	14
3.3 VE-SELSKAB	15
3.3.1 Finansiering	15
3.3.2 Markedskonform garantiprovision.....	16
4 SAMMENFATNING.....	16

INDLEDNING

Vi har efter aftale udarbejdet nærværende notat, som behandler forhold omkring kommuners etableringen af VE-anlæg, navnlig solcelleanlæg på kommunale bygninger. Herunder vil der indgå en beskrivelse af forhold omkring selskabsetablering, valg af selskabsform samt eksemplificering af den økonomiske betydning

Notatet vil have følgende overordnede indhold:

- En beskrivelse af de juridiske rammer for kommunal elproduktion ved etablering af solceller
- Perspektivering af ovenstående
- Illustrativt beregningseksempel ifht den økonomiske betydning

I relation til beregninger m.v. så skal det understreges, at vi har anvendt data oplyst af Rødovre Kommune.

Med henblik på beregning af besparelspotentiale m.v. er der taget afsæt i estimerede produktionspriser på solcelleanlæg samt anlagt en betragtning om den fremadrettede elpris, baseret på markedsdata. I relation til salg af overskydende el til markedet er der, på baggrund af oplysninger fra Kommunen, anvendt en sats på ca. 36 øre/kWh.

Beregningerne tager videre afsæt i generiske forudsætninger om etableringen af solcelleanlæg, med en potentiel produktion på 50% af Kommunens elforbrug. Herunder anlægges en forudsætning om at der, jf. Energistyrelsen norm for kommunale bygninger, vil være en udnyttelsesgrad på 70%.

Det skal understreges, at det ligger udenfor rammerne af nærværende notat at forholde til i hvilket omfang Rødovre Kommune reelt har teknisk mulighed for at opsætte anlæggene.

Vi skal videre henlede opmærksomheden på, at der den 20. april 2023 blev vedtaget et lovforslag (L37) som kan få fremadrettet betydning for etableringen af kommunale. Udmøntningen af lovforslaget hviler imidlertid på en række bemyndigelser til ministeren m.v. Bemyndigelserne giver, som udgangspunkt, mulighed for et mere positivt scenarie for kommunale anlæg. Men der er tvivl om dette bliver realiteten, idet der er indbygget en interessekonflikt mellem egenproducenter og netejere. Der er for nærværende udstedt 2 bekendtgørelser i forlængelse af vedtagelsen af L37. Bekendtgørelserne giver imidlertid, efter vores opfattelse, ikke den fornødne sikkerhed for at lægge til grund, at der er sket umiddelbare lettelser ifht etableringen af kommunale solcelleanlæg. Notatet er derfor holdt som et øjebliksbillede, hvor den endelige udmøntning af ovenstående, måske på sigt, kan give et bedre udgangspunkt.

1 DE JURIDISKE RAMMER

Kommunernes muligheder for at etablere solceller er reguleret af Elforsyningsloven. Elforsyningsloven regulerer alene anlæg som er tilsluttet elforsyningsnettet. Det vil omvendt sige, at anlæg som ikke er tilsluttet elforsyningsnettet (ø-drift) ikke omfattes af lovens krav.

1.1 HOVEDREGLER: ELFORSYNINGSLovens KRAV OM SELSKABSGØRELSE

I forbindelse med elreformen (liberaliseringen af elsektoren) i 1999/2000 blev der indført regler om, at kommuner, som udgangspunkt, fremadrettet alene ville kunne udøve elforsyningsvirksomhed hvis dette skete i regi af selskaber med begrænset ansvar.

Elreformen, og liberaliseringen, blev gennemført som led i implementeringen af EU Direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet. Reglerne har således også en sammenhæng med EU's statsstøtteregler. Sidstnævnte er en af hovedfaktorerne i forhold til kravet om selskabsgørelse og skattepligt.

Kravet om selskabsgørelse omfatter såvel produktion på kraftværker (undtagen affaldsforbrænding, som har været omfattet af en tidsbegrænset dispensation fra EU) som produktion på solcelleanlæg.

Ministeren fik i forbindelse med elreformen mulighed for at give dispensation for at mindre anlæg helt eller delvist skulle undtages fra lovens regler.

I 2013 var givet ca. 15 dispensationer efter elforsyningsloven, hvoraf alene én vedrørte solceller i kommunalt regi (uagtet at der var registreret 447 anlæg med kommunalt ejerskab). På grundlag heraf præciserede Energistyrelsen reglerne overfor Kommunerne. I forlængelse heraf blev der indgået en politisk aftale, hvorefter Folketinget gav syndsforladelse til de kommuner der havde opsat solcelleanlæg i strid med reglerne. Denne proces blev gentaget i 2020, hvor der blev givet syndsforladelse til de kommuner, der i perioden juli 2013 - december 2020, havde opsat eller opretholdt solcelleanlæg i strid med elforsyningslovens krav om selskabsgørelse.

Der har i dagspressen været gengivet den opfattelse, at det tidligere, indtil 2020, har været et krav, at der har skullet oprettes ét selskab pr. anlæg. Dette er ikke korrekt. En kommune har siden 1999/2000 kunnet opfylde kravet om selskabsgørelse ved udskillelse/etablering af alle kommunens solcelleanlæg i ét selskab. Uagtet hvordan vildfarelsen er opstået valgte man at præcisere dette i den politiske aftale om syndsforladelse fra december 2020.

1.2 UNDTAGELSESBEKENDTGØRELSEN

I forlængelse af den politiske aftale fra 2013 blev der i 2014 udstedt en bekendtgørelse om undtagelse af kommunale solcelleanlæg fra kravet om selskabsgørelse.

Bekendtgørelsen, som er udstedt i medfør af dispensationsbestemmelsen i elforsyningsloven, er løbende blevet ajourført (senest i december 2021), men er i hovedtræk uændret.

I medfør af bekendtgørelsen kan kommuner opnå dispensation (dvs der skal stadig ansøges herom) fra kravet om selskabsgørelse i de situationer hvor et solcelleanlæg:

- opsættes i forbindelse med nybyggeri, og er en del af den energirammeberegning, der ligger til grund for byggetilladelsen, eller
- opsættes i forbindelse med gennemgribende renoveringer, der kan sidestilles med nybyggeri, og er en del af den energirammeberegning, der ligger til grund for byggetilladelsen for renoveringen

Udfordringen med ovenstående er, at der reelt kun kan opnås dispensation til et anlæg med en kapacitet som svarer til energirammeberegningen. Her skal det videre bemærkes, at Energistyrelsen har anlagt den betragtning, at det er den endelige energirammeberegning efter afslutningen af byggeriet/renoveringen, som skal lægges til grund. Dertil kommer, at der først kan anmodes om dispensation når solcelleanlægget er nettilsluttet.

1.3 ANDRE UNDTAGELSESSITUATIONER

Der er som sådan ikke andre undtagelser ifht kommuners produktion af el end de som følger af undtagelsesbekendtgørelsen.

Men der har i forbindelse med implementeringen af VE direktiv II været en række overvejelser, som skulle kunne åbne dørene for kommunale solcelleanlæg. Det må imidlertid, for nærværende, konstateres, at der ikke er sket reelle ændringer.

1.3.1 Tredjeparts ejere

En af de muligheder som er nævnt, er muligheden for at blive anset for VE-egenproducent selvom solcelleanlægget ejes af en tredjepart. På Energistyrelsens hjemmeside er muligheden beskrevet ved følgende:

”Kommunen eller regionen kan være egenforbruger via tredje part, hvis et eksternt selskab opsætter og driver det solcelleanlæg der stilles til rådighed for kommunen eller regionen.”

Ovenstående udsprang oprindeligt af en række høringsudkast til ændring af elforsyningsloven med tilhørende bekendtgørelser, med det formål at fremme VE-omstillingen og blev offentliggjort på Energistyrelsen hjemmeside i efteråret 2022 (materialet er stadig tilgængeligt).

Arbejdet med høringsudkastene blev imidlertid bremsset af Folketingsvalget og lovforslaget er først fremsat den 8. februar 2023. Lovforslaget blev tredjebehandlet og vedtaget den 20. april 2023 (lov nr. 415. af 25.04.2023).

Med lovændringen defineredes VE-egenforbruger ved følgende: *”Elkunde, der i tilknytning til sit forbrugssted producerer vedvarende elektricitet til eget forbrug.”*

Af bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget fremgår videre:

”Definitionen af VE-egenforbruger skal fortolkes bredt og forstås i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 9, hvor det foreslås, at der indsættes bemyndigelse i elforsyningslovens § 9 til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan udstede en bekendtgørelse med regler om VE-egenforbrugere, herunder regler om, hvornår vedvarende elektricitet til eget forbrug produceres i tilknytning til elkundens forbrugssted.”

Under lovbehandlingen blev det gentaget, at den nærmere udmøntning af hvilke rettigheder m.v. egenforbrugere ville blive tillagt, først ville blive udmøntet i den kommende bekendtgørelse.

I relation til tredjeparts ejere indeholdt fremsættelsesbemærkningerne følgende:

”VE-egenforbrugerens anlæg kan ejes af en tredjepart eller forvaltes af en tredjepart forudsat, at tredjeparten er underlagt VE-egenforbrugerens instrukser.”

Ovenstående var i høringsudkastet til den specifikke bekendtgørelse om VE-egenforbrugere udmøntet ved følgende:

§ 2. Ved VE-egenforbruger forstås i denne bekendtgørelse en elkunde, der i tilknytning til sit forbrugssted kan producere vedvarende elektricitet til eget forbrug eller lagring via en intern elektricitetsforbindelse efter reglerne i [henvisning til bekendtgørelse om interne elektricitetsforbindelser].

Stk. 2. VE-egenforbrugerens anlæg kan ejes af en tredjepart eller forvaltes af en tredjepart med hensyn til installation og drift, herunder måling, samt vedligeholdelse, forudsat at tredjeparten forbliver underlagt VE-egenforbrugerens instrukser. Tredjeparten betragtes ikke selv som en VE-egenforbruger.

Udfordringen i relation til ovenstående var, at kommuner selvsagt kunne være egenproducenter via tredjemands anlæg, men at der herved ændredes ikke på kravet om selskabsgørelse. Det vil sige, at den

foreslåede ændring ikke ændrer på hovedreglen om, at en kommune ikke har hjemmel til at producere el uden selskabsgørelse.

Det springende punkt er, at den foreslåede bestemmelse hviler på at tredjeparten skal være underlagt egenforbrugerens instruktioner, idet det netop er "egenforbrugeren" der skal anses at være elproducenten. I det omfang en kommune bliver egenforbruger - i kraft af instruktionsbeføjelsen - vil der således stadig indtræde et krav om selskabsgørelse, med andre ord - en kommune kan ikke udøve instruktionsbeføjelser som medfører at kommunen få karakter af at være producent.

Bekendtgørelsen blev endeligt udsendt som bekg. 857 af 20.06.2023 og indeholder ikke længere den samme udmøntning:

- 3) *VE-egenforbruger*: Elkunde, der i tilknytning til sit forbrugssted kan producere vedvarende elektricitet til eget forbrug via en intern elektricitetsforbindelse efter reglerne i bekendtgørelse nr. 438 af 27. april 2023 om interne elektricitetsforbindelser.

Henvisningen til bekg. 438 af 27.04.2023 (bekg. om interne elektricitetsforbindelser) giver til en vis grad mulighed for involveringen af en tredjepartsejer. Muligheden består i, at der - indenfor visse rammer - gives mulighed for anvendelse af en tredjepartsejer af produktionsanlæg ved etableringen af en intern elektricitetsforbindelse mellem en elkundes produktionssted og forbrugssted:

2) Produktionsanlægget

- a) ejes af elkunden selv eller
b) ejes eller forvaltes af en tredjepart, forudsat at tredjeparten er underlagt elkundens instruktionsbeføjelse og ikke selv forbruger elektricitet fra anlægget.

Stk. 2. Ved tredjeparts forvaltning af produktionsanlægget, som omtalt i stk. 1, nr. 2, litra b, forstås installation og drift af anlægget, herunder måling samt vedligeholdelse. En tredjeparts forvaltning kan ikke omfatte måling, som en kollektiv elforsyningsvirksomhed er ansvarlig for i medfør af lovgivningen.

Udfordringen må således anses at være den samme som relateret til høringsudkastet. Det vil sige, at det stadig må anses for tvivlsomt i hvilket omfang en kommune reelt kan anvende bestemmelsen om en tredjepartsejer, når dette er betinget af at kommunen har instruktionsbeføjelse overfor tredjeparten. Reglernes anvendelig ifht. kommuner beror, efter vores opfattelse, på hvilken praksis Energistyrelsen anlægger i forbindelse med administrationen af regelsættet.

Herunder bemærkes, at sidstnævnte bekendtgørelse regulerer muligheden for anvendelse af interne elektricitetsforbindelser og indeholder således ikke en dispensation fra hovedreglen i elforsyningsloven om at kommunal elproduktion skal ske i regi af et selskab.

1.3.2 Lejemål

Forholdet omkring lejemål, hvor en kommune (herunder også kommunale institutioner) lejer sig ind i en bygning, hvor udlejer (som i princippet kan være et kommunalt ejet selskab) har etableret et solcelleanlæg, er meget lig forholdet omkring tredjeparts ejere.

Forskellen er imidlertid at der i relation til elafgiftsloven, ikke skal betales elafgift ved forbrug af el produceret på solcelleanlæg som forbruges af en lejer. Det er her en forudsætning at udlejeren af ejendommen også er elproducenten.

1.4 SELSKABSFORMER

Som anført er elforsyningslovens udgangspunkt, at kommunal elproduktion skal ske i regi af et selskab med begrænset ansvar. Ved et selskab med begrænset ansvar menes typisk et aktie- eller anpartsselskab. Der kan også anvendes andre selskabsformer, men disse vil sjældent give mening i relation til én kommune.

Valget mellem et A/S eller ApS vil typisk afhænge af hvilken sikkerhed man har behov for at signalere til omverdenen, hvor et A/S typisk signalere en højere grad af sikkerhed.

De overordnede forskelle mellem de to selskabsformer er, at der er krav om direktion og bestyrelse i et A/S, hvorimod der i et ApS alene er krav om en direktion. De umiddelbare krav til selskabskapitalen er A/S: 400 Tkr. og ApS 40 Tkr.

	Aktieselskab	Anpartsselskab
Kapitalkrav (min.)	400 tkr.	40 tkr.
Krav til ledelse	<ul style="list-style-type: none"> • Direktør, og • bestyrelse (eller et tilsynsråd) bestående af mindst tre medlemmer 	<ul style="list-style-type: none"> • Direktør • Evt. en bestyrelse

1.4.1 Energifællesskaber

Kommuner har en positiv hjemmel til at deltage i energifællesskaber (borgerenergi- eller VE-fællesskaber). Vi har i nærværende sammenhæng ikke behandlet disse nærmere, men skal henvise til at disse giver kommuner mulighed for at deltage i juridiske enheder, med begrænset ansvar, som blandt andet har hjemmel til at producere og dele el efter hvile-i-sig-selv princippet til fordel for deltagerne.

Energifællesskaberne behandles ikke nærmere i nærværende notat.

1.4.2 Selvejende institutioner

Da vi ofte får spørgsmål i relation til selvejende institutioner, har vi, for god ordens skyld, kort behandlet disse i nærværende sammenhæng.

En selvejende institution er, som sådan, ikke nærmere defineret i lovgivningen, men forstås normalt som en juridisk person, der ejer sig selv. Det vil sige, at i modsætning til kommunale institutioner, så ejer kommunen ikke en selvejende institution.

Elforsyningslovens bestemmelser omkring kommuners elproduktion m.v. omfatter ikke de selvejende institutioner, som er egenrådige juridiske personer. En selvejende institution vil derfor umiddelbart kunne etablere et solcelleanlæg.

Energistyrelsen har på sin hjemmeside beskrevet muligheden således:

Kan en selvejende institution sætte solceller op på en kommunal ejendom de lejer?

Ja, en selvejende institution vil godt selv kunne opsætte solceller, så længe kommunen ikke hæfter for den selvejende institution eller solcelleanlægget. Dette vil være tilfældet både hvis den selvejende institution lejer eller ejer ejendommen.

Hvad der mere specifikt menes med, at kommunen ikke må hæfte for den selvejende institution eller solcelleanlægget er uvist. Det er vores umiddelbare vurdering, at Energistyrelsen søger at afdække brugen af begrebet "selvejende institution" til de tilfælde hvor det er klart at der ikke er nogen sammenhæng mellem den selvejende institution, som juridisk person, og Kommunen.

Kommunen kan heller ikke "hæfte for solcelleanlægget" hvis der er tale om en selvstændig juridisk person. En kommune kan alene stille garanti for lån til VE-anlæg i en juridisk person ifht kommunens ejerandel, jf. afsnit 2.1.1, hvilket ikke kan være muligt i relation til en selvejende institution.

Skat

I relation til selvejende institutioner kan etableringen af solcelleanlæg medføre skattemæssige spørgsmål. Dette er i særdeleshed aktuelt hvis den selvejende institution er skattefritagen.

Såfremt der er tale om en skole m.v. som er skattefritaget i medfør af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 5 vil påbegyndelse af elproduktion ikke umiddelbart medføre bortfald af skattefritagelsen. Skolen m.v. vil dog være skattepligtig af eventuelle indtægter ved salg af el.

Ovenstående kan dog have yderligere konsekvenser, idet skattefritagelsen er betinget af institutionens indtægter udelukkende, kan anvendes til den pågældende institutions formål. Det vil sige at Skattestyrelsen skal være enig i, at etableringen af et elproduktionsanlæg skal ligge indenfor institutionens formål.

I det omfang Skattestyrelsen ikke er enig heri, vil skattefritagelsen ikke kunne opretholdes. Den selvejende institution vil herefter - i første omgang - blive anset for omfattet af bestemmelserne om foreningsbeskatning. Dernæst beror det på størrelsen af det opsatte anlæg. Hvis anlægget har en installeret effekt på mere end 25 KW vil institutionen, i skattemæssig henseende, fremadrettet anses at være et elselskab. Det vil sige at institutionen ifalder almindelig skattepligt på lige for med aktieselskaber.

1.5 MODREGNINGSREGLERNE - 60/40 BESKATNING

I 2004 blev de såkaldte Lex Nesa-bestemmelser vedtaget, hvorefter der blev indført regler i elforsyningsloven om, at kommuner modregnes i bloktilskuddet i det omfang der direkte eller indirekte overføres midler fra elforsyningsaktiviteter til kommunerne.

Modregningsreglerne gælder uanset om elaktiviteten udøves i regi af et selskab eller i kommunal regi. Der gives ikke dispensation fra disse regler.

Det påhviler Kommunen at indsende en årlig indberetning, med tilhørende revisorerklæringer, til Forsyningstilsynet.

Selve modregningen sker efter én af følgende modeller:

- a) Bloktilskuddet reduceres med 40% af det indberettede beløb, forudsat der sker deponering af de resterende 60%
 - Deponeringen frigives med 1/10 årligt.
 - Der kan ske større/tidligere frigivelse såfremt det frigivne beløb anvendes til ekstraordinær nedbringelse af gæld.
- b) Bloktilskuddet reduceres med 60% af det indberettede beløb, såfremt der ikke sker deponering

Forsyningstilsynet som administrerer indberetningerne m.v har anlagt en restriktiv fortolkninger i relation til indberetninger vedr kommunale solceller.

- Såvel indtægter ved salg til nettet som besparelse ved egetforbrug udgør en økonomisk gevinst som omfattes af registreringspligten.
- Den økonomiske gevinst opgøres helårligt fratrukket kommunens udgifter, dvs udgifter til køb af anlæg (i form af afskrivninger), øvrige etableringsudgifter, løbende driftsudgifter etc.
- Forsyningstilsynet er af den opfattelse, at en kommune enten kan indberette en samlet opgørelse af over-/underskud for alle solcelleanlæg i en kommune eller indberette enkeltvist
- Der kan ligeledes fremføres underskud vedr solcelleanlæg til modregning i senere års overskud - det skal enten ske samlet eller enkeltvist afhængigt af valget ovenfor

1.6 SKATTEPLIGT

Samtidigt med elreformen blev der indført bestemmelser hvorefter elaktiviteter blev omfattet af skattepligt. Skattepligten beror på, at det vil være i strid med EU's statsstøtteregler, såfremt elaktiviteter kan udøves uden beskatning. Den kommunale skattefritagelse blev derfor justeret i forbindelse med elreformen, hvorefter kommuner blev skattepligtige, og dermed selvangivelsespligtige, af elaktiviteter.

Der kan i den forbindelse vælges mellem to skattepligtsbestemmelser (a. aktieselskabsbeskatning eller b. foreningsbeskatning). Typisk vælges den skattepligtsbestemmelse, der giver adgang til foreningsbeskatning. Det vil sige at det alene er de indtægter der realiseres ved et faktisk salg af el der

skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Modsat opnås der også kun forholdsmæssigt fradrag for de omkostninger, afskrivninger m.v. der kan henføres til den skattepligtige indkomst.

Selvangivelsen sker samlet for alle kommunens anlæg på kommunens CVR-nr. Idet omfang registreringspligten efter modregningsreglerne opfyldes på anlægs-niveau vil det ligeledes være nødvendigt at opgøre indkomsten på anlægsniveau, idet der ellers kan ske skattemæssig overførsel af fradrag m.v. mellem anlæggene.

For så vidt angår kommunalt ejede aktie- og anpartsselskaber, så ifalder disse almindelig selskabsbeskatning.

1.7 EU'S STRATEGI FOR SOLENERGI

EU Kommissionen udsendte den 18. maj 2022 en meddelelse omhandlende udbredelsen af solceller (COM 2022 221). Kommissionens meddelelse er udtryk for den strategi som Kommissionen ønsker at følge. Det vil sige at der ikke er tale om endelig lovgivning m.v.

Strategien tager afsæt i ønsket om en række krav til etablering af solceller på blandt andet bygninger. Udover at stille krav om at tilladelsesproceduren for etablering af tagmonterede solcelleanlæg begrænses til 3 måneder stilles i strategien krav om:

- Etablering af solcelleanlæg på alle nye offentlige- og erhvervsbygninger med et nytteareal på over 250 m² senest i 2026
- Etablering af solcelleanlæg på alle eksisterende offentlige- og erhvervsbygninger med et nytteareal på over 250 m² senest i 2027
- Etablering af solcelleanlæg på alle nye beboelsesejendomme senest i 2029

I tilknytning til ovenstående indgår videre en strategi om, at der i alle kommuner med en befolkning på over 10.000 skal oprettes mindst 1 energifællesskab inden 2025.

EU Kommissionens strategi kræver selvsagt at der gennemføres en regeltilretning.

Det skal bemærkes at EU den 22. december 2022 vedtog en nødretsforordning (RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/2577), som er gældende i 18 måneder fra den 30. december 2022. Nødretsforordningen har midlertidigt indført kortere frister i relation til tilladelsesprocesser vedr. blandt andet installation af solceller og solpaneler på bygninger. I relation til solceller følger det således af nødretsforordningen, at hvis en ansøger, som ansøger om tilladelse til installation af et solenergianlæg på under 50 kW, ikke har fået svar på sin ansøgning inden for en måned, betragtes denne som værende udstedt. Medlemsstaterne har mulighed for at sætte en lavere tærskel (10,8 kW) men det vides pt. ikke hvorvidt Danmark vil gøre brug heraf.

2 PERSPEKTIVERING AF DE JURIDISKE RAMMER

Det helt klare udgangspunkt er, at kommuner ikke kan opsætte solcelleanlæg på kommunale bygninger medmindre disse udskilles til et selskab.

Undtagelsen hertil er de situationer, hvor der er tale om nybyg eller gennemreovering af en bygning. I disse tilfælde kan der efter færdiggørelsen anmodes om dispensation fra selskabsgørelsen. Dispensation gives kun til anlæg med en kapacitet som ligger indenfor bygningens energirammeberegning. Dette vil typisk medføre at solcelleanlægget ikke vil kunne dække bygningens faktiske elforbrug.

2.1 ETABLERING AF ET KOMMUNALT VE-SELSKAB

Selskabsgørelsen af kommunale solcelleanlæg, i regi af et kommunalt VE-selskab, svarer som udgangspunkt blot til etableringen af et forsyningselskab, i lighed med det som kendes fra øvrige forsyningsarter. Der vil dog være en række forskelle, herunder skal det understreges, at et selskab, som alene har til formål at eje solcelleanlæg ikke er særligt komplekst. Det har således ikke tunge løbende eller tilbagevendende driftsopgaver ligesom der ikke er håndtering af forbrugere m.v.

Et VE-selskab har således i realiteten ikke behov for drifts- eller administrativt personale i nævneværdigt omfang. Alt er selvfølgelig relativt ifht størrelsen af selskabet og hvilke aktiviteter der i øvrigt måtte ønskes udført i regi heraf.

Som udgangspunkt bemærkes, at det, ud fra en driftsøkonomisk betragtning, ikke vil give mening at selskabsgøre lovlige kommunale anlæg.

2.1.1 Stiftelse og finansiering

VE-selskabet stiftes, hvad enten det er et A/S eller ApS, som et normalt selskab. Der skal i forbindelse med stiftelsen indskydes et minimums kapitalindskud på enten 40 Tkr. (ApS) eller 400 Tkr. (A/S).

Hjemmelen til stiftelsen følger af elforsyningsloven.

Energistyrelsen har tidligere, blandt andet foranlediget af Københavns Kommunes investeringer i HOFOR Vind A/S, udsendt et notat, som ligger tilgængeligt på Energistyrelsens hjemmeside (notat af 19. juni 2014), som beskriver mulighederne for Kommuners finansiering heraf.

Det følger således af notatet, at kommuner har mulighed for at skyde midler i et VE-selskab, herunder startkapital m.v. Derudover følger det også at en kommune har mulighed for at stille garanti for selskabet.

Idet elforsyningsloven vedrører kommercielle aktiviteter, følger det af notatet, at kommunen skal agere på markedsmæssige vilkår overfor selskabet. Af samme årsag vil et VE-selskab heller ikke optage lån ved Kommunekredit. Lån m.v. kan optages på det finansielle marked med kommunal garanti, forudsat der opkræves en markedskonform garantiprovision således at statsstøttereglerne overholdes. Det er en forudsætning, hvis der er flere ejere, at der alene stilles forholdsmæssig garanti ud fra kommunens ejerandel.

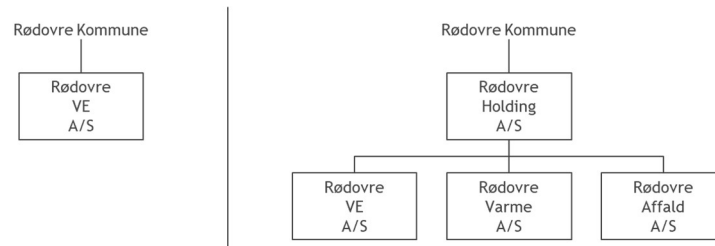
Idet garantistillelsen sker med hjemmel i elforsyningsloven vedr en kommerciel aktivitet omfattes garantistillelsen ikke af lånebekendtgørelsen, hvor kommunens låneramme ikke påvirkes heraf.

Kommunens indtægter ved en garantiprovision er ikke omfattet af elforsyningslovens krav om modregning i bloktilskuddet og vil være en almindelig indtægt på regnskabskonto-nr. 7.58.79.

Placering af VE-selskabet

Et VE-selskab kan umiddelbart placeres som et selskab ejet direkte af Rødovre Kommune.

I det omfang Rødovre Kommune overvejer at gennemføre en selskabsgørelse af, eksempelvis, den kommunale varmforsyning og/eller affaldsforsyningen, vil et VE-selskab kunne placeres i en koncernforbindelse hermed.

I givet fald der kunne løses drifts- og administrative opgaver m.v. i regi af et fælles serviceselskab i koncernen. Det skal dog bemærkes, at behovet herfor i relation til VE-selskabet må anses at være af mindre omfang.

Stiftelsesomkostninger

Stiftelsen af et selskab er som sådan ikke omkostningstung og vil normalt kunne ske indenfor en ramme på 5-10 tkr. Hvis der indskydes aktiver m.v. (eksempelvis eksisterende VE-anlæg) vil omkostningerne formentlig ligge i niveauet 35 - 40 tkr. Der må påregnes yderligere omkostninger m.v. i forbindelse med eventuelle ejeraftaler, ejerstrategier m.v.

Løbende selskabsomkostninger

Et VE-selskab vil som andre almindelige selskaber skulle bogføre, aflægge årsrapport, indgive selvangivelse m.v. Omkostningerne forbundet hermed vil selvsagt afhænge af selskabets størrelse og kompleksitet. Vores umiddelbare bud vil være at disse omkostninger vil ligge i intervallet 40 - 60 Tkr.

2.2 DRIFT

2.2.1 Elsalg

VE-selskabet skal i medfør af elforsyningsloven drives som et kommercielt selskab. Det vil sige, at salg af el m.v. skal ske på markedsmæssige vilkår. Dette kan enten ske ved salg til nettet eller ved indgåelse af en PPA (længerevarende kontrakt om køb af el) mellem VE-selskab og Kommune.

- I det omfang samhandlen sker til en lavere pris end markedsprisen vil der kunne indtræde krav om modregning i det kommunale bloktilskud
- Omvendt vil samhandel til en højere pris end markedsprisen kunne udløse en betragtning om statsstøtte

Idet der skal handles på markedsmæssige vilkår, vil der, som udgangspunkt, ikke aflejre sig nogen direkte økonomisk fordel eller besparelse hos kommunen. Omvendt vil VE-selskabet, på sigt, kunne give et overskud som kan udloddes til kommunen. Kommunen vil skulle indberette dette med henblik på modregning i bloktilskuddet.

2.2.2 Tagleje

I det omfang VE-selskabet etablerer solcelleanlæg på kommunale ejendomme skal der fastsættes en markedskonform betaling herfor. Det skal bemærkes, at vi ikke har forholdt til eventuelle udbudsretlige forhold m.v. i relation hertil.

Herunder bemærkes videre, at der bør forholdes til forsikringsmæssige forhold i relation til "tredjemands" etablering af et solcelleanlæg på kommunale bygninger.

2.2.3 Administration m.v.

I relation til administration m.v. af VE-selskabet, så vil Rødovre Kommune i princippet kunne sælge administrative ydelser til selskabet for så vidt der er tale om tilfældig opstået overskudskapacitet. Det vil efter vores opfattelse være vanskeligt at argumentere for, at der tilfældigt opstår en løbende overskudskapacitet ifht at servicere VE-selskabet.

Som vi har forstået det har Aarhus Kommune i relation til Aarhus Kommunes klimaselskab etableret deltidsansættelse for medarbejdere, som betjener selskabet. Dette med henblik på at kunne imødegå ovenstående. Dertil kommer, at en del af lønomkostningerne kan løftes over i VE-selskabet. Det skal her understreges, at arbejdsopgaverne i relation til et VE-selskab vil have et væsentligt mindre omfang end det som kendes fra eksempelvis vand, varme og affald. Det vil derfor, efter vores opfattelse, være ubetydelige lønomkostninger m.v. som overløftes - med mindre der lægges andre aktiviteter i regi af VE-selskabet.

Som et alternativ vil VE-selskabet kunne indgå en administrationsaftale med en ekstern udbyder.

I det omfang Rødovre Kommune påtænker at etablere andre forsyningsselskaber (eksempelvis varme og/eller affald) kan der etableres et fælles service og administrationselskab som betjener disse.

2.2.4 Tredjeparts ejer

I det omfang reglerne om tredjeparts ejer af VE-elproduktionsanlæg administreres af Energistyrelsen på en sådan måde, at Rødovre Kommune kan blive VE-egenforbruger vil VE-selskabets ejerskab af solcelleanlægget ikke være nogen hindring herfor. Som tidligere anført er det uklart om en kommune reelt kan udøve instruktionsbeføjelser og samtidigt opfylde kravet om at kommuner alene må producere el i regi af et selskab med begrænset ansvar.

Der vil i givet fald skulle indgås en aftale herom mellem VE-selskab og Kommune.

2.3 ANVENDELSE AF OVERSKUD

Overskud som aflejres i VE-selskabet kan enten udloddes som udbytte til Kommunen eller reinvesteres i regi af selskabet.

Ved udlodning til Kommunen vil der ske modregning i bloktilskuddet, jf. også afsnit 1.5. Det vil sige, at der modregnes med enten 60 eller 40% afhængigt af om der deponeres.

I det omfang VE-selskabet placeres i en forsyningskoncern med varme og affald, opstår - efter de nugældende regler - ikke krav om modregning i det omfang et evt. overskud udloddes til holdingselskabet. Der indtræder selvsagt krav om modregning, hvis holdingselskabet gennemfører en udlodning.

Ved reinvestering i regi af VE-selskabet vil der ikke udløses krav om modregning, forudsat der investeres i aktiviteter som omfattes af el- eller varmforsyningsloven.

3 ILLUSTRATIVE EKSEMPLER

Vi har med afsæt i oplysningerne fra Rødovre Kommune om Kommunens elforbrug i 2022 opstillet økonomiske eksempler på etablering af kommunale solcelleanlæg.

Det anvendte samlede elforbrug i Rødovre Kommune udgør, jf. det af Kommunen oplyste 8.685.000 kWh.

Dette svarer til oplysningerne fra Kommunens grønne regnskab 2021, hvoraf der fremgår et elforbrug på ca. 8.685.000 kWh relateret til kommunale bygninger og vejbelysning. Dertil kommer formentlig el anvendt til transport.

Det skal hertil bemærkes, at det indrapporterede offentlige forbrug til Spareenergi.dk, i 2021, er oplyst til 14.444.444 kWh. Vi er ikke bekendt med, hvori forskellen består, men har som anført, taget afsæt i det af Kommunen oplyste forbrug.

Hvis det antages, at Kommunen etablerer solcelleanlæg på kommunale bygninger m.v. med en potentiel produktion på halvdelen af ovenstående forbrug, kan der opstilles følgende tabel:

Samlet offentligt forbrug, Rødovre Kommune (2022):		8.685.000 kWh	
	Samlet kapacitet	Samlet produktion	
Opsætning af solcelleanlæg* ¹	5.014 kWp	4.342.500 kWh	
Egetforbrug v/udnyttelsesgrad på 70%* ²	(70% af 4.342.500)		3.039.750 kWh
Salg til nettet	(30% af 4.342.500)	1.302.750 kWh	
Køb fra nettet	(8.685.000 - 4.342.500)		5.645.250 kWh
			8.685.000 kWh

*¹ Det regnes normalt med en 1:1 virkningsgrad ved en ideel opsætning af solcelleanlæg. I nærværende sammenhæng har vi som en gennemsnitsbetragtning, ud fra andre kommunale anlæg, anvendt en virkningsgrad på 1:0,86.

*² Klima- Energi- og Forsyningsministeriet antager normalt, at der vil være en udnyttelsesgrad på 70% ved kommunale bygninger

Det skal bemærkes, at nedenstående alene er en beregning på den rå elpris. Der er således ikke forholdt til afgifter eller tariffer m.v. Eksemplerne viser således ikke det fulde besparelspotentiale, men er dog sammenlignelige ifht den rene kostpris for elektriciteten.

3.1 ANVENDTE BEREGNINGSFORUDSÆTNINGER

Kostpris

Kostprisen for elproduktion på store solcelleanlæg (ikke markanalæg) estimeres at være ca. 59 øre pr. kWh. Dertil lægges normalt ca. 5 øre pr. kWh som driftsomkostninger og pt. vil vi anlægge en betragtning om en fremadrettet inflation på 4 øre pr. kWh. Det vil sige at den samlede produktionsomkostning pr. kWh antages at være (59 + 5 + 4) 68 øre.

Til sammenligning anvender Aarhus Kommune, i deres offentligt tilgængelige solcelleberegningmodel, en gennemsnitlig kostpris pr. kWh på 69 øre over en 30 års periode.

Markedspris

Vi har på nuværende tidspunkt anlagt en konservativ betragtning om en fremadrettet langsigtet elpris på 0,83 kr. pr. kWh.

Anvendelsen af 0,83 kr. pr. kWh er baseret på en flerhed af betragtninger. Elmarkedet er pt. meget volatilt og det er i princippet umuligt at spå om udviklingen.

Tages der afsæt i de seneste lukkekurser for terminspriser på Nordpool ses nedenstående øjeblikspriser for de kommende 2 år.

Terminspris for el pr. 10. oktober 2023 Østdanmark (kilde: EnergiDanmark)	
El terminspris 2024	0,897 kr./KWh
El terminspris 2025	0,870 kr./KWh

Ovenstående terminspriser er steget med ca. 10 øre/KWh indenfor den seneste uge.

Dertil kommer at der for nærværende vil kunne indgås en 10-årig PPA på det europæiske marked til ca. 43 øre pr. kWh. Disse aftaler har karakter af finansielle instrumenter, og skal ses som hedging-aftaler mod den volatile elpris (der er med andre ord ikke tale om fastprisaftaler på el). Prisen for en PPA handles som ofte under den forventede spotpris.

Vi har i relation til salgsprisen for overskydende el, dvs el som sælges til markedet, anvendt den forudsætning, at afregningsprisen herfor er 0,3468 kr./kWh. Denne forudsætning er oplyst af Rødovre Kommune. Vi bemærker, at vi normalt ville anvende en afregningspris svarende til den forudsatte markedspris.

3.2 BESPARELSE VED SOLCELLER I KOMMUNALT REGI

Baseret på det historiske elforbrug samt de forudsatte kost-/ og elpriser kan der opstilles nedstående illustrative beregning, som viser besparelsen efter skat og modregning under de anvendte forudsætninger. Beregningen er baseret på et scenarie, at Rødovre Kommune lovligt kan etablere solcelleanlæg i kommunalt regi. Det vil sige, at der måtte blive gennemført en lovændring, hvorefter kommuner ikke skal selskabsføre solcelleanlæg:

Rødovre Kommune, besparelse ved solceller		
Pris ved køb af samlet forbrug	(8.685.000 kWh x 0,83 kr.)	7.208.550 kr.
Minus værdi af egetforbrug	(-3.039.750 kWh x 0,83 kr.)	-2.522.993 kr.
Minus salg til nettet	(-1.302.750 kWh x 0,3468 kr.)	-451.794 kr.
Omkostninger ved egenproduktion	(4.1342.500 kWh x 0,68 kr.)	2.952.900 kr.
Omkostninger vedr. el ialt		7.186.664 kr.
<i>Initial besparelse pr. år</i>	<i>(7.208.550 kr. - 7.186.664 kr.)</i>	21.886 kr.
Skat:		
Skattepligtig indtægt (salg til nettet)	451.794	
Forholdsmæssigt fradrag*	-885.870	
Skattepligtig Indkomst	-434.076	
Betalbar skat	(0 x 22%)	0 kr.
<i>Besparelse efter skat pr. år</i>		21.886 kr.
Grundlag for modregning:		
Indtægt ved salg	451.794	
Besparelse	2.522.993	
Minus omkostninger og skat	-2.952.900	
	21.886	
Modregning v/dep		-8.754 kr.
Modregning u/dep		-13.132 kr.
Besparelse efter skat og modregning:		
<i>Endelig besparelse V/dep</i>	<i>(21.886 - 8.754)</i>	12.132 kr.
<i>Endelig besparelse U/dep</i>	<i>(21.886 - 13.132)</i>	8.754 kr.

*Inkl skattemæssige afskrivninger

3.3 VE-SELSKAB

I det omfang ovennævnte forudsætninger var lagt til grund for anlæg etableret i regi af et VE-selskab, ville der kunne opstilles nedenstående beregninger.

Det skal igen understreges, at der alene er tale om illustrative beregninger ifht kostprisen for elektricitet. Som anført i notatet er det for nærværende vanskeligt at give et eksakt bud på konsekvenserne af der foreliggende lovforslag med tilhørende udkast til bekendtgørelser.

Usikkerheden skal henføres til, at det er uvist/tvivlsomt i hvilket omfang der reelt åbnes op for muligheden for at kommuner kan være VE-egenforbrugere. Dette vil som sådan være afgørende for at kunne opnå de samme besparelser som i det skitserede scenarie hvor anlæggene er etableret i kommunal regi.

De umiddelbart største forskelle vil, efter de nugældende regler være, at hele elproduktionen vil skulle anses for solgt til markedspris fra VE-selskabet, enten til Kommunen eller nettet. Dertil kommer at alle indtægter i VE-selskabet vil være skattepligt, som dog samtidigt har fuldt fradrag for de afholdte omkostninger.

Det bemærkes herunder, at Aarhus Kommune ved etablering af Aarhus Kommunes Klimaselskab ApS, har forudsat at strømmen sælges til markedspris.

VE-selskabet vil med de samme forudsætninger som ovenfor, realisere et overskud efter skat på ca. 17.071 kr. Resultatet er illustrativt og vil selvfølgelig ikke være konstant fra år til år.

Rødovre Kommune VE-selskab, resultat pr. år	
Indtægt ved salg til net	451.794 kr.
Indtægt ved salg til Kommune	2.522.993 kr.
Minus omkostninger	-2.952.900 kr.
Skattepligtig indkomst	21.886 kr.
Betalbar skat v/22%	-4.815 kr.
Overskud efter skat	17.071 kr.

Henset til at der sælges el til markedspris mellem selskab og Kommune vil der ikke være nogen besparelse i regi af Kommunen.

Så længe der ikke overføres midler til Kommunen (udlodning af udbytte m.v.) skal der ikke ske registrering ifht reglerne om modregning i Kommunens bloktilskud.

Det skal videre bemærkes, at eksemplerne (solceller i kommunalt regi og solceller i VE-selskab) umiddelbart kun er sammenlignelige i det omfang principperne for afgifter og nettariffer er ens for de to scenarier. Den endelige afklaring heraf beror på den endelige udmøntning af bekendtgørelserne om interne elektricitetsforbindelse og VE-egenforbrugere, herunder navnlig hvilken fortolkning og praksis Energistyrelsen lægger til grund.

Det skal bemærkes, at det normalt ikke anbefales at udskille lovlige kommunale solcelleanlæg til VE-selskaber. Dette beror på, at der efter de nugældende regler m.v., ikke vil kunne opnås de samme samlede økonomiske fordele ved en selskabsgørelse, som hvis anlæggene opretholdes som i kommunal regi.

3.3.1 Finansiering

Etableringsomkostningen for ovennævnte anlæg vil være stærkt påvirket af den svingende pris for VE-anlæg. Det er således på nærværende tidspunkt vanskeligt at give et estimat herpå. Men med afsæt i erfaringer fra andre kommuners taganlæg må det forventes at den samlede investering, baseret på eksemplet ovenfor, vil medføre en investering på ca. 38-48.000 Tkr.

Kommuner har mulighed for at stille kommunegaranti for anlægslån som optages til etablering af VE-anlæg. Lånene kan ikke optages i Kommunekredit, idet elproduktion er et kommercielt område.

Det vil sige, at Kommunen kan optage lån, herunder realkreditlån, hos de almindelige kreditinstitutter m.v. på kommercielle vilkår. En sådan lånoptagelse kan som anført ske med kommunegaranti under den forudsætning, at der, i medfør af statsstøttereglerne, opkræves en markedskonform garantiprovision.

Garantistillelsen påvirker ikke Kommunens låneramme i øvrigt.

3.3.2 Markedskonform garantiprovision

Forudsætningen for at opnå en optimal finansiering m.v. er, at Rødovre Kommune stiller kommunegaranti for lånoptagelsen. I henhold til statsstøttereglerne kræver dette, at der opkræves en individuel og markedskonform garantiprovision.

Ved markedskonform menes i henhold til EU-retten, at denne enten fastlægges som på baggrund af en sammenlignelig provision indhentet på de finansielle markeder eller fastlægges således at den fjerner fordelene ved det garanterede lån - sammenholdt med et ikke garanteret lån.

Som et illustrativt eksempel vil en sikkerhedsstillelse fra Rødovre Kommune således kunne afføde en garantiprovision opgjort ved følgende:

Illustrativt eksempel på garantiprovision ved et anlægslån på 40.000 Tkr.		
	Sats	Beløb
Stiftelsesprovision (udjævning af manglende tinglysningsafgift v/60%)	1,45%	580 Tkr.
Årlig garantiprovision (genberegnes årligt)	2,00%	800 Tkr.
I alt, første år		1.380 Tkr.

Garantiprovision vil være en almindelig indtægt på regnskabskonto-nr. 7.58.79

Den løbende og årlige garantiprovision vil selvsagt blive variabel og aftagende i takt med at afdrag sænker anlægslånets restgæld, ligesom kreditværdighed og udviklingen på de finansielle markeder i øvrigt vil påvirke beregningen af den markedskonforme provisionssats.

Ovenstående er selvfølgelig forudsat at finansiering gennemføres med kommunale garantistillelse. I det omfang finansieringen ikke kræver kommunal garantistillelse, eksempelvis grundet pant i anlæggene eller belåning af en PPA indgået mellem Kommune og VE-selskabet, jf. afsnit 2.2.1, vil der ikke være en indtægt.

4 SAMMENFATNING

Elforsyningsloven giver alene mulighed for at opsætte solceller i kommunal regi når dette sker som led i nybyggeri eller en gennemrenovering, hvor solcellerne indgår som led i bygningens energirammeberegning. Dette vil typisk ikke kunne dække det faktiske forbrug i en bygning.

Kommuner som ønsker at opsætte solceller, udover ovennævnte, er derfor henvist til at etablere solcelleanlæggene i regi af et selskab. Dette medfører, at kommunerne typisk, og efter de nugældende regler, ikke kan opnå status af egenforbrugere. Som en konsekvens heraf sælges den producerede el mellem selskab og kommune til markedspris.

Opsætningen af solceller på Rødovre Kommunes bygninger vil derfor, som udgangspunkt, skulle ske i regi af et selskab. I det omfang der ønskes opsat anlæg, som svarer til 50% af Kommunens forbrug, vil der være tale om en samlet investering på 38-48.000 Tkr. Det bemærkes her, at prisen for solcelleanlæg svinger kraftigt, hvorfor den endelige pris kan afvige herfra i såvel op- som nedadgående retning.

Vi har baseret på oplysninger fra Rødovre Kommune lavet en illustrativ beregning, som viser de driftsøkonomiske perspektiver. Den umiddelbare konklusion, med de anvendte forudsætninger, er at Rødovre Kommune ikke vil opnå en økonomisk gevinst ved at opsætte solceller på Kommunens tage.

Dog vil der, afhængigt af hvordan anlæggene finansieres, være mulighed for kommunal garantistillelse. I det garantistillelsen skal ske på kommercielle vilkår, vil der med de nuværende renteniveauer m.v. formentlig være en indtægt for Rødovre Kommune på ca. 1,4 mio. kr. i år 1 og ca. 0,8 mio. kr. i de efterfølgende år (faldende med størrelsen af garantien). Garantiprovisionen vil ikke være omfattet af reglerne om modregning i det kommunale bloktilskud.

I relation til modregningsreglerne i øvrigt, så er konsekvensen heraf indregnet i de illustrative eksempler. Der vil netto ikke være noget tab ifht bloktilskuddet, men modregningen fjerner pr. definition 60 eller 40 pct. (afhængigt af om der deponeres) af en opnået driftsøkonomisk besparelse/fortjeneste. I relation til et eventuelt udbytte fra et VE-selskab, så er konsekvensen ligeledes, at der vil ske reduktion af bloktilskuddet med 60 eller 40 pct. af udbyttet, hvorimod der ved en genanbringelse af et overskud i selskabet ikke indtræder modregning. Sammenholdt med de illustrative eksempler, så er der med de anvendte forudsætninger tale om uvæsentlige beløb i niveauet 10 tkr.

En investering i solceller bør derfor ikke ses som en finansiel investering, da der ikke vil være nogen nævneværdig besparelse eller fortjeneste for Kommunen. Der kan, som anført ovenfor, være en indtægt på 0,8 mio. kr. i relation til en eventuel garantistillelse, som ikke medfører krav om modregning. Denne eventuelle indtægt, som vil være faldende over tid, ændrer imidlertid ikke på vores samlede konklusion.

En investering i solceller bør, efter vores opfattelse, ses som en klimainvestering, der i driftsøkonomisk henseende vil være neutral for Rødovre Kommune.

I det omfang der ønskes en mere rentabel investering i VE-anlæg, vil vi anbefale, at mulighederne for etablering af vindmøller på land undersøges nærmere.

KONTAKT

KIM KIRK KAISER

Partner

m: +4551586211
e: kikai@bdo.dk

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger mere end 1.400 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO netværk har over 110.000 medarbejdere i 164 lande.

*Copyright - BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab,
cvr.nr. 20 22 26 70.*

